

Dosarul nr.2ra-116/20

Prima instanță: Judecătoria Ungheni, judecător: A. Parfeni

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: S. Iorgov, B. Bîrcă, E. Clim

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Gheorghe Margarint,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicanor Chiriac către
Gheorghe Margarint cu privire la încasarea sumei,
împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de avocatul Alexandru Pavalatii în interesele lui Nicanor
Chiriac și apelul declarat de Gheorghe Margarint, și menținută hotărârea din 18
octombrie 2018 a Judecătoriei Ungheni, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 12.01.2015, Nicanor Chiriac, prin intermediul avocatului Alexandru Pavalatii,
a depus cerere de chemare în judecată către Gheorghe Margarint privind încasarea
sumei.

În motivarea cererii a indicat că, Chiriac Nicanor și Margarint Gheorghe, au
încheiat la 06 noiembrie 2013, contractul de vânzare-cumpărare a terenului pentru
construcții, cu nr. cadastral xxx și suprafața de 0,0169 ha, a construcției nefinalizate
cu nr. cadastral xxx, cu suprafața totală de 62,9 m², cu gradul de finalizare -54,4%,
amplasată pe acest teren, situate în xxx, autentificat de către notarul public Gladîș
Oleg.

La 09 decembrie 2013, Margarint Gheorghe, a întocmit o recipisă, prin care s-a
obligat, să achite suma de 12000 de euro până la 06 noiembrie 2014 lui Chiriac
Nicanor. Această sumă constituia suma restantă din prețul imobilelor cu nr. cadastral
xxx și xxx.

La scadență, pârâtul nu a executat obligația asumată, iar reclamantul pentru a
încerca soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară, a expediat o somație acestuia
acordându-i un termen de executare benevolă a obligației timp de 7 zile de la

recepționarea somației, termenul expirând la 08.12.2014, însă acest fapt a fost ignorat de pârât, în mod enigmatic înregistrând un răspuns la reclamație la IFS mun. Chișinău, DAF Centru, unde a recunoscut datoria, dar a refuzat să o restituie.

Având în vedere faptul că, reclamantul nu este angajat în câmpul muncii, împreună cu soția având grijă de doi copii minori, astfel având o situație materială grea și ținând cont de art. 85 alin. (4) CPC, a solicitat scutirea de la achitarea taxei de stat în sumă de 6753,60 de lei, totodată, solicitând admiterea cererii și încasarea din contul lui Margarint Gheorghe, în beneficiul reclamantului Chiriac Nicanor, a sumei în mărime de 12000 de euro, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor judiciare.

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Ungheni, s-a dispus încasarea de la Margarint Gheorghe în beneficiul lui Chiriac Nicanor a sumei în mărime de xxx (xxx) de euro sau echivalentul în lei moldovenești la cursul BNM la momentul executării, a dobânzii de întârziere în sumă de xxx de euro (xxx) sau echivalentul în lei moldovenești la cursul BNM la momentul executării și a cheltuielilor judiciare în sumă de 27043,35 de lei (douăzeci și șapte mii patruzeci și trei lei, 35 bani).

Prin decizia din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de avocatul Alexandru Pavalatii în interesele lui Nicanor Chiriac și apelul declarat de Gheorghe Margarint, și s-a menținut hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriei Ungheni.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a indicat că concluzia primei instanțe în sensul admiterii cererii de chemare în judecată este justă, or, potrivit materialelor pricinii, se atestă cu certitudine faptul datoriei din vânzarea bunului imobil în mărime de 12000 de euro, fapt demonstrat prin recipisa anexată la dosar.

La 15.11.2019, Gheorghe Margarint a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel.

În motivarea recursului a indicat că din conținutul recipisei prezentate ca probă nu rezultă că dânsul ar avea o datorie ori un împrumut față de reclamant, respectiv consideră că nu are nicio obligație față de acesta.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

La 11.01.2019, Gheorghe Margarint a depus recurs suplimentar, invocând aceleași temeuri și cerințe ca și în recursul inițial.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 martie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 21 mai 2019 (f. d. 98, Vol. II), însă date despre recepționarea deciziei contestate, precum și a încheierii din 16.08.2019 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost dispusă restituirea recursului pe motiv de neachitarea a taxei de stat la depunerea recursului, la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 26 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Gheorghe Margarint, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Gheorghe Margarint, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând

determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Gheorghe Margarint.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Gheorghe Margarint.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru